

ΤΟ ΡΗΜΟΚΛΗΣΙ

Τὸ μακρινὸ τὸ ρημοκλήσι
 μὲ τὶς ἀδιάβαστες γραφές,
 τοῦ βράχου ἢ θλίψη. — Κ' ἔχει κλείσει
 τὶς πίκρες ὅλες τὶς κρυφές.

Ὁ Χάρος τὸ διπλοκλειδώνει.
 Καὶ στὸ σκεβρό του τὸ σκαλὶ
 φωλιάζει ἢ ρήμια, χελιδόνι,
 καὶ τὸ χαμὸ πικρολαλεῖ.

Σὰ θὰ διψάσῃ, λίγο ἀνάμμα,
 πίνει βροχῆς σταλαματιές.
 Εὐλαβικὸ τοῦ φέρνουν τάμα
 κ' οἱ θυμωμένες ρεματιές.

Κι ἄλλο κεράκι, τὰ σκοτάδια,
 δὲν τοῦ φωτάει, τῆς σιγαλιᾶς,
 παρὰ τῇ νύχτα σὰν πετράδια,
 τὰ μάτια τῆς δεντρογαλιᾶς.

Λὲς νὰ τοῦ ἀνάψῃ τὸ καντήλι
 κι ἄλλος δὲ στάθῃκε ἱκανός,
 παρὰ — μιὰ μπόρα ποῦχε στείλει
 κάποιον βραδάκι — ὁ κεραυνός.

ΑΘ. Γ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ